

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 20Csp/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519202766
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Horváthová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2519202766.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Dominikou Horváthovou v spore žalobcu I. Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. R. XXXX/XX, Ž., právny zástupca: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., IČO: 47 244 895, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej: Home Credit Slovakia, a. s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, právny zástupca: AK GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1.mája 173/11, Trenčín, o zaplatenie 368,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á p r á v o** na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 20.11.2019 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 368,48 eur, úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne počítané zo sumy 368,48 a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa v právnom postavení spotrebiteľa uzatvorila dňa 25.11.2015 so žalobcom v právnom postavení dodávateľa Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4511280903 (ďalej len „zmluva“). Žalobkyňa poukazuje na to, že zmluva je formulárovým typom zmluvy, ktorú spotrebiteľ nemal možnosť pripomenkovať a preto, ak chcela žalobkyňa úver získať, musela zmluvu podpísať tak, ako bola predpripravená žalovaným. Z právneho hľadiska vzťah strán je potrebné považovať za spotrebiteľský, keďže v ňom žalobkyňa vystupuje ako spotrebiteľ v zmysle ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a žalovaný vystupuje v postavení dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa má za to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje, resp. obsahuje nesprávne uvedené obligatórne zákonné náležitosti uvedené v zákone č. 129/2010 Z. z.. S dôrazom na kogentné ustanovenie § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. dňa 25.11.2015 sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov vtedy, ak v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba (resp. nie je uvedená správne), čo i len jedna z náležitostí uvedených v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. Naviac z doslovného znenia predmetného zákonného ustanovenia jasne vyplýva, že povinnou náležitosťou je termín konečnej splatnosti. Podľa názoru žalobkyne takto označený termín konečnej splatnosti úveru nie je jednoznačným údajom, na základe ktorého by spotrebiteľ, t. j. žalobkyňa mohla s istotou identifikovať, že kedy (v ktorý deň) nastane končená splatnosť úveru. Žalobkyňa jednoznačne zastáva názor, že spotrebiteľovi musí byť už z prvého pohľadu jasné, ktorého dňa nastane končená splatnosť poskytnutého úveru a to bez potreby vykonať akékoľvek výpočty. V opačnom prípade podľa názoru žalobkyne ide o termín, ktorý nie je pre bežného spotrebiteľa dostatočne zrozumiteľný. Žalobkyňa poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/495/2015. Ďalšou vadou na ktorú žalobkyňa poukázala je samotný výpočet RPMN,

pri ktorom nie sú uvedené všetky údaje, následkom čoho je žalobkyni znemožnené si overiť správnosť vypočítanej RPMN a dostáva sa do nerovnomerného postavenia v právnom vzťahu s dodávateľom úveru a musí sa tak spoliehať na správnosť výšky RPMN, ktorú dodávateľ úveru v zmluve uvádza. Za ďalší dôvod určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti žalobkyňa považuje skutočnosť, že žalovaný opomenul uviesť do obsahu zmluvy tzv. rozpis splátok, t. j. členenie splátok na splátky istiny, splátky poplatkov a splátky úrokov. Žalobkyňa s ohľadom na vyššie uvedené zastáva názor, že dostatočným spôsobom preukázala oprávnenosť a dôvodnosť žalovaných nárokov. Žalobkyňa má jednoznačne preukázané, že zmluva trpí právnymi vadami, ktoré majú za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť. K žalobe pripojila nasledovné listiny, ktoré žiadala vykonať ako dôkaz: Zmluva, Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.11.2015, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k 25.11.2015 (hotovostná pôžička), Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere k 25.11.2015 (revolvingový úver).

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 12.02.2020, vo vyjadrení uviedol, že žalovaný so žalobou nesúhlasí, popiera tvrdenia žalobkyne a zastáva názor, že žalovaná úverová zmluva má všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, preto nie je právny dôvod sankcionovať ju bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa teda uhrádzala jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobkyňou voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobkyňa preukázala, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázala, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobkyňa uvedené skutočnosti nepreukázala, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobkyni nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobkyňa plnila na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 3/2009 zo dňa 22.04.2009. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že bezdôvodné obohatenie nadobúda charakter peňažného dlhu až rozhodnutím súdu a nie svojvoľným vyhodnotením žalobcu. Čo sa týka dodržania zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., žalovaný zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve č. 4511280903 uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 161.92,- eur pod bodom 30., o počte splátok - 86 pod bodom 36., o termíne končenej splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 39. a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Názor žalovaného na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/2015. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú uvádza vo svojom uznesení zo dňa 22.02.2018 aj Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo/146/2017, v ktorom sa súd vyjadril k náležitosti rozkladu splátok nasledovne: „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu,

aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na viaceré rozhodnutia, ako Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp. zn. 10Csp/90/2017, Okresného súdu Brezno zo dňa 19.09.2017 pod sp. zn. 4C/40/2014, Okresného súdu Lučenec zo dňa 16.10.2017 pod sp. zn. 13Csp/132/2017. Čo sa týka výšky RPMN, žalovaný ju považuje v úverovej zmluve uvedenú korektne s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. j) neupravuje, aby veriteľ do úverovej zmluvy uvádzal priamo vzorec výpočtu RPMN. Rovnako nie je správne stotožňovať predpoklady výpočtu s matematickým výpočtom, na ktorú žalovaný využíva program aprobovaný Národnou bankou Slovenskej republiky. Opätovne žalovaný poukázal na viaceré rozhodnutia ako rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 17Csp/262/2017 zo dňa 05.11.2019, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Co/98/2019 zo dňa 19.12.2019. Žalovaný ďalej poukázal, že revolvingový úver zo žalovanej úverovej zmluvy nebol nikdy čerpaný, žalovaný preto spochybňuje žalobcov naliehavý právny záujem na určení jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukázať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať v čase a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Jeho nedostatok je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. Žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu podaním, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 11.03.2020. Žalobkyňa v celom rozsahu nesúhlasí s uvedeným tvrdením žalovaného, nakoľko má za to, že v predmetnom prípade ide o situáciu, keď je uplatnená žaloba na plnenie, a v rámci tohto konania nastáva otázka, či existuje právo, od ktorého žalobkyňa odvodzuje povinnosť plnenia žalovaným. Toto právo je podľa názoru žalobkyne dané práve určením bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, pričom o tejto skutočnosti má súd ex offio povinnosť predbežne (prejudiciálne) rozhodnúť, či bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nastala, alebo nie, a následne tento svoj právny záver pretaviť do meritórneho rozhodnutia vo veci samej. Čo sa týka existencie samotného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalobkyňa tento považuje za daný, nakoľko došlo z jej strany k plneniu žalovanému z právneho dôvodu, ktorý odpadol, nakoľko žalobkyňa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bezpoplatkový, čo preukazuje svojou vyčerpávajúcou právnou argumentáciou ako aj predloženou judikatúrou v podanej žalobe žalobkyne. Žalobkyňa opätovne uvádza, že uhradila žalovanému finančné prostriedky v celkovej výške 7.368,48 eur a keďže predmetná zmluva trpí právnymi vadami, ktoré majú za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, tak je zrejmé, že povinnosťou žalobkyne bolo uhradiť žalovanému sumu rovnajúcu sa iba a len požičanej istine a akákoľvek suma uhradená nad sumu 7.000,- eur tak de iure predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného voči žalobkyňi, čo v tomto prípade predstavuje suma vo výške 368,48 eur, ktorá je predmetom tejto žaloby. Ďalej žalobkyňa uvádza k argumentácii žalovaného k naliehavému právnomu záujmu, že tá je nesprávna, už len z dôvodu, že sa žalobkyňa domáha svojou žalobou plnenia, pri ktorom sa naliehavý právny záujem vôbec ex lege neskúma, pričom súd pri žalobe na plnenie si otázku, či spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným ako podnikateľom žalobkyňi ako spotrebiteľke, je alebo nie je bezúročný a bez poplatkov posúdi prejudiciálne a toto aj odôvodní vo svojom meritórnem rozhodnutí. Žalobkyňa ako spotrebiteľ má zákonné právo sa domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, nakoľko žalobkyňa už zaplatila dlžnú istinu, tak žalobkyňa žaluje žalobu na plnenie a súd si otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti posúdi prejudiciálne. K nesprávnemu uvedeniu termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru žalobkyňa uvádza, že v podanej žalobe uviedla jasnú a zrozumiteľnú právnou argumentáciu preukazujúcu nesprávnosť uvedenia termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, preto s ohľadom na zásadu hospodárnosti žalobkyňa už uvedené nebude opakovať a preto v celom rozsahu odkazuje na skutkovú, vecnú ako aj právnou argumentáciu uvedenú v žalobe. Žalobkyňa k RPMN uviedla, že si dovoľuje apelovať, že v prípade výpočtu RPMN ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky zákonom kogentne stanovené predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Berúc do úvahy doposiaľ uvedenú právnou argumentáciu ako aj vyššie uvedené skutočnosti je žalobkyňa presvedčená, že v danom prípade

dostatočným spôsobom preukázala dôvodnosť a opodstatnenosť požadovaného zaplatenia sumy 368,48 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, za predpokladu prejudiciálneho určenia tunajším súdom, že spotrebiteľská zmluva č. 4511280903 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným trpí viacerými vadami, majúcimi za následok práve bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. K vyjadreniu žalobkyňa priložila rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/41/2019 na ktorý poukázala aj v predmetnom vyjadrení.

5. Podaním, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 08.04.2021 sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne žalovaný, ktorý uviedol, že súhlasí so žalobkyňou, že súd musí ako prejudiciálnu otázku najskôr skúmať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy a až následne na základe jej vyhodnotenia za bezúročnú a bezpoplatkovú mu vzniká nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti je nevyhnutné podotknúť, že žalovaná úverová zmluva už bola predmetom súdneho skúmania a to v konaní vedenom pod sp. zn. 27Csp/23/2020 pred Okresným súdom Žilina, ktorý v rozsudku zo dňa 26.08.2020 vyhodnotil úverovú zmluvu v súlade so zákonom. Žalovaný ďalej poukázal, čo sa týka spochybňovania náležitostí úverovej zmluvy na nevyhnutnosť aplikácie eurokomfortného výkladu práva a dodáva, že judikatúra súdov, ktorú žalobca cituje je už prekoná novšou a aktuálnejšou rozhodovacou praxou. Vyhotovenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Žalovaný opiera jeho názor aj o uznesenie zo dňa 25.06.2019 Krajský súd v Košiciach vedenom pod sp. zn. 6Co/172/2018. V prejednávanvej veci termín konečnej splatnosti úveru teda nebolo nevyhnutné určiť konkrétnym dátumom, ako to nesprávne uzavrel súd prvej inštancie, ale postačilo vymedzenie iným určitým spôsobom, ktoré bez akýchkoľvek ťažkostí a pochybností umožňovalo spotrebiteľovi tento dátum identifikovať. Čo sa týka RPMN, výška je v úverovej zmluve uvedená správne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo keďže pravidlá pre výpočet RPMN ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch aj smernicou nedávajú iné kritérium, má žalovaný za to, že postupoval v súlade so zákonom aj smernicou a ich cieľom a poskytol žalobcovi úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe. Tá žalobcovi umožnila porovnanie úveru ponúkaného žalovaným s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. Z týchto dôvodov sa žalovaný domnieva, že nemôže ísť o ten istý prípad ako je uvedenie nesprávneho údajov v neprospech spotrebiteľa alebo jeho úplné neuvedenie, ktoré vnútroštátna úprava podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Takáto sankcia by nemohla byť považovaná za primeranú, keď žalobca mohol riadne posúdiť rozsah svojich budúcich záväzkov. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na uznesenie Súdneho dvora EÚ zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10. Aj v zmysle rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, sa vyžaduje v prípade sankcionovania bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy uplatňovanie princípu primeranosti. Aj táto požiadavka by mala byť kritériom pre eurokonformný výklad vnútroštátneho práva. V zmysle bodu 72 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku,...“ V zmysle bodu 73 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...je potrebné odpovedať na siedmu otázku tak, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ Jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú špecifikované priamo v úverovej zmluve na strane 2. v časti Úver, kde sú uvedené všetky položky, ktoré do vzorca vstupujú. Žalovaný preto zastáva názor, že v zmluve uviedol správne výšku RPMN spolu s predpokladmi jej výpočtu. Ako dôkaz žalovaný odkázal na Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Záverom žalovaný dáva do pozornosti aj stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Lalička v Náleze zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko), v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry.

6. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov, ako aj s obsahom celého súdneho spisu, súd zistil tento stav vecí:

7. Zo zmluvy zo dňa 25.11.2015, súd zistil, že prišlo k jej uzatvoreniu medzi žalobkyňou a žalovaným, pričom sa jednalo o bezúčelový úver, celková výška úveru 7.000,- eur, celková mesačná splátka 161,92 eur, ročná úroková sadzba 21,60 %, RPMN 24,10 % odplata 21,60 %, priemerná RPMN 10,08 %, celková čiastka splatená spotrebiteľom 13.601,28 eur, počet splátok 84, termín konečnej splatnosti - 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. V rámci uvedenej zmluvy boli dohodnuté podmienky revolvingového úveru s nasledovnými podmienkami, druh úveru - bezúčelový revolvingový úver, výške úverového rámca 500,- eur, ročná úroková sadzba 26,28 %, mesačná úroková sadzba 2,19 %, výška mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, RPMN 38,70 %, odplata 30,19 %, priemerná hodnota RPMN 23,52 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 590,75 eur, termín splatnosti 20. deň v mesiaci.

8. Z Dohody o zrážkach zo mzdy súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný sa dohodli, že ak sa oneskorí so splácaním úveru, bude žalovaný oprávnený požadovať, aby platiteľ mzdy vykonal mesačnú zrážku zo mzdy.

9. Zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere (hotovostná pôžička) súd zistil, že sa jedná o informácie k hotovostnej pôžičky, kde sú presne vymedzené informácie o veriteľovi, opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru, kde je uvedené, že sa jedná o bezúčelový úver v celkovej výške 7.000,- eur poskytnutý na bežný účet klienta, so splátkami - spotrebiteľ musí zaplatiť 84 mesačných splátok vo výške 161,92 eur, prvá splátka splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, ďalšie splátky v nasledujúcich mesiacoch vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom splácanie úrokov a poplatkov bude formou anuitného splácania a úrok a poplatky sú zahrnuté v splátke. Celková čiastka úveru, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť je vo výške 13.601,28 eur, pričom zahŕňa všetky náklady s výnimkou úhrady za poistenie výdavkov, poplatkov za možnosť zmeny výšky a počtu splátok, poplatkov za službu, odložené splátky a platieb, ktoré je spotrebiteľ povinný uhradiť. Ďalej boli špecifikované náklady spojené so spotrebiteľským úverom s úrokovou sadzbu fixnou vo výške 21,60 %, RPMN 24,1 %.

10. Zo štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere (revolvingový úver) súd zistil, že sa jedná o informácie k revolvingovému úveru, kde sú presne vymedzené informácie o veriteľovi, opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru, kde je uvedené, že sa jedná o bezúčelový revolvingový úver v celkovej výške 500,- eur, podmienky, ktoré upravujú čerpanie peňažných prostriedkov - opakované čerpanie prostredníctvom platobnej karty, týždenný limit na výber z ATM 332,- eur, týždenný limit pre nákupy v obchodoch 1.000,- eur, zmluva uzatvorená na dobu určitú, pričom spotrebiteľ musí zaplatiť pravidelné mesačne splátky, vždy k 20. mesiaci - 4 % z dlžnej sumy (min. 12 eur). V prípade existencie splátkových programov je mesačná splátka navýšená o jednotlivé splátky z nich. Počet splátok je závislý na výške úveru, úrok alebo poplatky sa účtujú na ťarchu úverového účtu, celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť je 590,75 eur, fixná sadzba 26,28 % ročne RPMN 38,70 %.

11. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), účinného v čase uzatvorenia, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len

„ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 2 písm. a) a b) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) a l) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa) a ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v Prílohe č. 2.

18. Podľa § 19 ods. 2 ZoSÚ, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

19. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 368,48 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje sumu, ktoré zaplatila žalovanému ako veriteľovi naviac. Žiadala, aby súd posúdil predloženú Zmluvu o bezúročnú a bez poplatkov. Súd sa s tvrdeniami žalobkyne stotožniť nemohol. Žalobkyňa uviedla, že jednou z chýbajúcich náležitostí Zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je

termín konečnej splatnosti úveru. Súd z vykonaného dokazovania zistil, že v časti 39. Zmluvy sa uvádza, že termín konečnej splatnosti úveru je 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. ** Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Podľa názoru súdu je termín konečnej splatnosti úveru vymedzený dostatočne určito, aby žalobkyňa ako spotrebiteľka vedela s určitosťou, že deň poslednej splátky je 15. deň osemdesiat štvrtého mesiaca po poskytnutí úveru. Podľa názoru súdu žalobkyňa bez zložitého výpočtu mala v čase uzavretia Zmluvy vedomosť o tom, že doba splácania úveru je 7 rokov (84 / 12 mesiacov v roku). Na základe uvedeného súd konštatuje, že uvedená náležitosť Zmluvy - termín konečnej splatnosti úveru v Zmluve neabsentoval.

22. Ďalšou vadou na ktorú žalobkyňa poukázala je samotný výpočet RPMN, pri ktorom nie sú uvedené všetky údaje, následkom čoho je žalobkyni znemožnené si overiť správnosť vypočítanej RPMN a dostáva sa do nerovnomerného postavenia v právnom vzťahu s dodávateľom úveru a musí sa tak spoliehať na správnosť výšky RPMN, ktorú dodávateľ úveru v zmluve uvádza. Súd konštatuje, že podľa § 19 ods. 1 a 2 ZoSÚ na výpočet RPMN sa použije vzorec podľa prílohy č. 2 zákona, pričom význam symbolov vo vzorci je:

- X je ročná percentuálna miera nákladov,
- m je číslo posledného čerpania,
- k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$,
- C_k je výška čerpania k,
- t_k je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$,
- m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov,
- l je číslo splátky alebo platby poplatkov,
- D_l je výška splátky alebo platby poplatkov,
- S_l je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

23. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že RPMN bola v Zmluve uvedená pod bodom č. 33 vo výške 24,1%. * RPMN bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretí deň po dni jej podpisu. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ Zmluva musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Z citovaného ustanovenia nevyplýva, že Zmluva musí obsahovať konkrétny vzorec výpočtu RPMN, ale predpoklady použité na jej výpočet. Týmito predpokladmi sú podľa prílohy č. 2 ZoSÚ údaje o prvom čerpaní, poslednom čerpaní, výška splátky a poplatkov, výška čerpania (úveru) a intervaly splácania. Súd má za to, všetky tieto údaje v Zmluve uvedené sú (bod 27 až 39 Zmluvy), a teda neabsentujú.

24. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že žalovaný opomenul uviesť do obsahu zmluvy tzv. rozpis splátok, t. j. členenie splátok na splátky istiny, splátky poplatkov a splátky úrokov, tu súd odkazuje na závery Najvyššieho súdu v uznesení sp. zn.: 3Cdo/149/2017, ktorý uviedol, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

25. Pokiaľ ide o rozhodnutia krajských súdov, na ktoré strany odkazujú, tu súd zdôrazňuje, že rozhodovacia prax v oblasti spotrebiteľských zmlúv sa prirodzene vyvíja a mení. Konštatovanie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ nie je možné zovšeobecňovať. Pri výklade vnútroštátneho práva je potrebné dodržiavať požiadavku eurokonformného výkladu dotknutých ustanovení právnych noriem. Súdny dvor Európskej únie v rozhodnutí C-42/15 o.i. konštatoval, že iba porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v zmysle smernice 2008/48/ES, môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Musí sa jednať o neuvedenie takej obsahovej náležitosti zmluvy o úvere, ktorá môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť obsah svojho záväzku. Z vykonaného dokazovania však v danom prípade nevyplývalo, že by absentovala taká náležitosť Zmluvy, ktorá by priamo spochybnila

možnosť žalobkyne posúdiť obsah svojho záväzku a vyhodnotiť mieru nákladov, ktorú ju v prípade záväzku splácať úver budú zaťažovať.

26. Na základe vyššie uvedeného nebolo možné prisvedčiť žalobkyňu, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy je potrebné hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov a žalobu, ktorej predmetom je vydanie bezdôvodného obohatenia predstavujúceho preplatok finančných prostriedkov, ktoré žalobkyňa zaplatila žalovanému titulom splácania úveru, zamietol (výrok I).

27. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa sa domáhala zaplata sumy 368,48 eur. Súd žalobu zamietol v celom rozsahu, preto žalovaný má právo na náhradu trov konania voči žalobkyňu v rozsahu 100 %.

30. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP). Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).